

לרמי הייט יקניס הקטום מאוד כעין חרז. וה"ל ממירין קיפוי פתח חזל קטום לא. דכלה קטום נמי אובלג הוא ולא מערימין באובלג. וכיפין יקניס קטום נמי עמי דקטום שוי אובלג. חזל לא חס הזיכין היינו כרבינו מאוד לא לפסוקי. דכלה נמי אובלג הוא ולא מערימין באובלג ודו"ק: ג' ת"ר אין גובלין חס קלי וי"א גובלין תלן "א רבי יוסי ב"ל יורד היה. וה"ל דמטי כו"י פ"י והמירין בנח' ושון שמוצין חס הסטום בשנת זכ' והאמרת אין גובלין. לא קשיא הא בשנה סא ברכה. ובכרה נמי דוקא דמטי. והיכי מטי אר"י בחול טותן המותץ והמ"כ טותן השמים בשנת טותן חס השמים כו"י. וכן עסק כו"י. ומגוה הלל מוקמיין תלן י"א ר' יוסי ב"ל יורד. ולדידיה אפי' פנה מומר והאיך פסק כו"י כ"ל. הטור סובר ששנייה אליבא דרבי'י. והכא מטיי נכך והכא מטיי נכך (ח) והכ"ל לא כן סובר. ואומר הא דפרכין והאמרת אין גובלין פ"כ אליבא דר' פריך. ולר"י כו"י ל"ק כלל דלשיל. תלן י"א גובלין כו"י ברי'י. ולר' תי' בגמ' רבה. חזל לר' ברי'י אפי' פנה (ט) חזל על כו"י [קשי] כ"ל. וי"ל דגירסת כו"י פ"כ אליבא דר' ומימתי לא כיון ולא קשיין מטיי כיוותי חזל וישניס היינו קשיי מאוד ועשוין מד כריס (ז). וס"פ דממני. פקיפין מטי היינו מימני. זיכין מלתא היינו כיון מלך. וכיפין

[נמן] ימד נלין וקולס פ"ג הימד מומין דהו"ל לדידיה (ז):
ב מתירין פקיפין עכ"ר. עמיר היינו מלמן כדלמי (ז): **לפני הבהמה בשבת (ה):** ומספספין את הכיפין אבל לא את הזירין כו"י. אמר רב יוסדס סן כן פקיפין סן כן זיכין. קסבר פקיפין מטי זיכין מלתא. כיפין דלמי. פ"י רש"י תעין: ארזי פ"י רש"י [ארז] [ארז] טין נופי. וה"ל ממירין פקיפו עמיר לפני טנהמא חזל קטום לא. וכיפין קטום נמי מספספין. חזל לא חס הזיכין לא לפסוק ולא לסמוך (ו) מ"ע דל"י קסבר טוויי אובלג מטיין. ערומא באובלג לא ממירין. פ"כ לטון כו"י ז"ל. ובגה טולס גיטור כו"י כו"י רש"י נגמ'. חזל לא חס הזיכין לפסוק חזל ממירין. וקשיא על פירושם. חזל דהיי ליה למתקב בחזל. והכי [כ"ל] ממירין פקיפין זיכין חזל לא לפסוק. וכיפין כו"י. עוד תלוי דלמי לפירושם אן ממירין נקט על מבלים. וקאמר טוויס כדדיהו. חזל יגס רבינו ומלך בפירוש וישא גירסת כו"י ז"ל. וה"ל וידוס דדך סתובאס והקפין הוא סבי. כשעדיין כיון מאוד עושין משלם כיוותי מד כריס. ומימתי לא כיון ולא קשיין עושין מטיי כיוותי חזל וישניס היינו קשיי מאוד ועשוין מד כריס (ז). וס"פ דממני. פקיפין מטי היינו מימני. זיכין מלתא היינו כיון מלך. וכיפין

(ד) כו"י כ"ל גזול: (ה) כו"י ג'י' גמתי' בשנת זכנת' לוח: (ו) ע"י כהנת רבינו על חס"פ סכ' על ג'י' כו"י וכוון הוא מאוד: (ז) חלליה כו"י חזקס מחדש בוויילא חזקס כו"י גזול: (ח) טו' גזול סו' כו"י: (ט) נחלס מסכ"י כל זכ' כשס כרש"ס הוא ק"ס וי"ל כרש"א ועי' כו"י סו' כו"י: (י) ע"י כהניד משנס כפ' כ"א חלליה עכס כלכס ל"ג:

מליק מסכת שבת

הגהות וביאורים על תוספתא מסכת שבת מהגרא זל

אמר המסדר (כד' ירושלים) מצאתי הגהות נוספות על התוספתא וביאורים, ואידי רוטרי מרכסי ולכן צרפתינן לכאן (והסימנים הם כפי התוספתא שנרפסו בש"ס החדש ד' ראם בוויילא). וכן עשינו גם אנחנו. (הסדפיסים):

הגהות

מ"א כו"י י"ב בקיסם שבאזנו ולא צבע בדונמא שבאזרו: פ"ב [ה"ג] יח יעשו אנשי קסומיא שאין להם לא זה ולא זה [אלא נפס'] אין לך אלא מה שאמרו החכמים ומדליקים בשמן פקועות ובגנפ ר' שמעון שורוי אומר מדליקין בשמן דגים ובעפרין סומכוס אומר כו"י: ש"ס (סו' י"א) [ה"ו] ככ"י איתא [השאת' ב]: פ"ג [ה"ד] סו' מ"ו פ"ו ז"ל נמצא בכ"י: פ"ד [ה"ה] סו' ו' המסריבין ויפישל את הרצועה לתחת: פ"ז [ה"ו] השופך מים ל"ה ואמר הדא ח"י מדרכי האמורי אם שפני הרשין סותר. פ"ח [ה"ז] האומר טרפא הרי זה מדרכי האמורי. ר"א בר' צדוק אומר של בית ר"ג תו אומר טרפא. ולא היו אומרים בבית' מ' פני בישול תורה. האומר ימיר: האומר אשתה ואותיר אשתה ואותיר ח"י מדרכי האמורי שתי והותירו לא מדרכי האמורי. אמר ר' חיי לטום רבין לא מדרכי האמורי: ע"ב [ה"ח] סו' י"ג (ב): איתיה עמין ר' ישמעאל אומר זה המעביר שבעת מיני זבור על העין. ר"ז אומר אלו נותני עותים כו"י: מורי ערבי שביעית לחות ימות תמים ועיקורי קטניות סלחיות רעות. והכ"א אלו אוחיו העינים [ה"י] סו' כ"ב לאידרא לימא חכי ננעצתא כסחוס כו"י: פ"ט [ה"ח] ר"ש בן אליעזר אומר כל שהוא כשר להצניעו והוכשר כיוצא בו להצניעו והוציא בשבת הרי זה חייב השאת: [ה"י] סו' מ"ז קסן נפתח בכ"י. [ה"ח] דוכוספוס כדי לכתוב עליו את המזוזה. קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפלין שהיא שבע ישראל גויל כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתורה [שער] כדי לנבל [ה"י] סו' י"א. כליו. [ה"י] סו' י"ח. חולסית: פ"י [ה"ח] נאכל הראשון כו"י. הוציא כתבי גרוגרת ונתנו בר"ה וחזר והוציא כתבי גרוגרת לר' ה' אחרת אם העבירן דרך עליו חייב: פ"י [ה"ח] עומק עשרה ספחים ורחב ד' חייב. שית ברשות הרבים ועשו מדרון לרח"י אם יש גובה י"ח בתוך ד' א"א לחי וקורה. רת"י השופע לרח"י הרי הוא כו"י. שחזר ברח"י ויעשה מדרון הרבים אם יש גובה י"ח בתוך ד' אמות א"צ לחי וקורה. [ה"ח] סו' י"ג חייבין. נפתח והוגה חייב: פ"ב [ה"ח] הבהנה כל שהוא חייב זה חייב אחר נתן את האבן. [ה"ח] סו' כ"ד. החפסין: [ה"ח] ברם קרוי בחילב הקרוי "שאר" על עלה ווח: פ"ג [ה"ח] סו' כ"א ר"מ. [ה"ח] סו' ר"ז. ר"ז אלוניו אומר המריב קנה של מנורה חייב. ושל סידרין פטור. ר' סימאי אומר קרן עגולה חייב ושפופה פטור: פ"ד [ה"ח] סו' כ"ד ולא יתא מביא כלי אחר וקולס כלי אחר ומצרף. גדרמן לו אורחים מביא כלי א' וקולס כלי אחר ומצרף ולא יקלוס: [ה"ח] אסקליא. פ"ה [ה"ח] ולווחים של קיבוס: פ"ט [ה"ח] ע"פ נשים ע"פ כותים אלא מצרפין: סולם.

פרק ב [ה"א] שאין צורפין לא את המומות. תמוס דהוי ליה י"ט פסא ולי"ט דהייט עשת עתמון וגל פטערו. ואין עשה דנחש פטרפו דוחה לא תפעה ועשה: [ה"ב] לפסוקי המורה. היסך גדול שהאחד מנטיח את המיניו: [ה"ג] לרי. היינו טמן אפקסמון: גיולא מן הפרי. לאסוקי טמן דגים ועשין ולי: שאלתו הכמים. כגון פסולי דמחמיון: מה שחלמו חכמים ומתעין וכו'. פקועות ובכס. ר' שמואל עזרי כו"י. כ"ל ולא כמו שכתבו בגמרא. כי לפי גמרא מה מוסף ר"ש עזרי הלל גם ה"ל חסיל טמן פקועות ונפש. שאלתו חזן לך דבר הלל מה שאלתו חכמים פקועות. והשאר בכל מומר. חזל השתא שמימנו סובא. דאשילו טמן דגים ועשין דמקריא חסמיה מתי. ומה שהקטס חזל עומקס היינו טמן ר"ל ר"ש עזריין (ד): גומיס וזמיר אומר כו"י. חופסין טיניו ח"ל ח"ל בנייחו דרב כרונא דלמי פ"י מערונות טמן כ"ש ולא חסימיו: ג' על ג'. לקבל עומקס טמן דמתיב ומתמנס בשמתי ה"ן ומקבל עומקס נכמים: [ה"ח] ע"ב ומרסיס. חמנין טמן ונמלא השמן לזול ומתקן אחר הפמילס יפה: מעלין בדיופי הוא מה שבושין ב' שפופרת ומדבקין זכ"ל. וניתנין סא' גמון מניח ומולצין השני מטע. ומוילצין כל מה [ש"ס] בחמים: ומטיפין לחולה. טיש סוללת כשמתעשין מן כלי קטן עשוי לז של מומר הוא יטן: [ה"ח] ע"ב שנתעורר [המתמוטט] כשכסוח חותה מהסך הוא ומללל השפוי המתמוטט: להסתחם כנגדן פטור. מפני שלא כיון: [ה"ח] חין המנילין לומן נכסי' שכוין ע"אן ראויו להשתמש בשנת מפני שצריך הסרב טמש לא יתכן ניה"ש לדחות אלנן: מפני שצריךין הסרב בשם. והוא יסבור עמדין יוס הוא והוי לכלי כ"ש. ויש: ממש גלל הסרב טמש: גולל סומלס. ח"ט לריך הסרב טמש (ז): [ה"ח] ג' דנקי מיהס. הוא נדש חלה ודלקת סרב. כששלימן המתמות ממות: ר"ש בן גמליאל אומר הקדש כו"י. ר"ל הקדש מתקדש ע"פ חממיוס לומר ממומלס. וכן משלוח שהוא הביא וכן משפוטס. ואין חלו ומריס שחל עגל הוא (ז):

פרק ג [ה"א] שנתן עבדים עמלם. חל"ס פ"ג נכסיוס אחר כך. שכולפין אחר דפטו ערנל לקועמו. והואיל וכל איסורו אינו חלל גזירס ממה יתמה וחס עגילס דפטו מומר (ח): כלל אמר ר' יצמאל כו"י. זכו דפס רביסית (ט): [ה"ח] כסורס וספקייל

ביאורים
פרק א ודור רה"י. למטותי הוא דר"י דלמ"ד ג' נחיס חלל ב' לדי ר"ס הוא טושס לחי או קונה מלמן ומלמן והוי רה"י: גמורה. מה"ד כי פליגי רבנן בעני דר"י כ"ח למלס חזל גזוק למכוס סו' רה"י קמ"ל: זו היא ר"ס למטותי ח"ך דר"י דלמ"ד חס סיסה דרך חזל מפקסמון סילקס ללדנין: גמורה. חגב רישא חקיס. חלל יס כו' והכרתילס. פריך גמ' חזו סולחו לאו כרתילס. פי אחר רב דיימי ח"כ יומן לא נכרסה חלל לקמן זימס ססמוכס לר"ס כו"י _____ חל על רביס ומכוולת כו"י. כך מיללס לחו מתולוד' ר' טוויס מיי' _____ פירכו וכו' לא מירכו סו' רכ"י. וכמוילס מתוכס לר"ס והמתניס מיי' _____ מטתס חל לקריאת מתילס. מטוס פכומי יקסא: ולקריאת סלל. מטוס

(א) כן הוא בכ"י ודלה כמו שטובא כהנת רבינו הנדס עם ס' מנחת זכוריס. וכן מיינו בשניות שפניס רבינו כגמ' גזירסא פולח. (ב) וכן מוכח כדלמיר (ג) וכן הוא כפי' על מתיבס: (ד) קשח חללי לא כחן רבינו ביולרו זכ' אמר הקודס כל משקלנין עשוין כו'. וכלה ל' בדרך אסבר. וכנה נמלמר זכ' חילתו סוכוב כל"ס פתח חילטר ע"פ ע"פ חסמס. וחזו ססוב כלד מה ע"פ פ"י ללחן וזכינו גימס נמוקס. ע"פ ע"פ חסמס" ס"ל. וג"פ חלקו ע"פ כ"ש. וח"כ זס כלן ג' לטותס. מרו ומלקן. וממו ודכו. וט"י כולר רבינו מס כיוש"ל. חלל שמתקן לא סבין סה"ס וסעתיק ככלל סוססוסוס: (ה) לפי גירסת רבינו פטור שצריך לפרס כן: (ו) ע"י רש"י י"ג ע"ב דג"ס סאולו חוכל. ועי' חגיגס ל"ג ע"ב: (ז) ממך בוס קושיא רש"י על ס' רעופס (כ"ג ע"ב דג"ס ומסרו: (ח) מהוך בוס קושיא כוס' ל"ו פ"כ כד"ס לא יתן: (ט) ע"י יוסלני כ"ג דשנע סאולו חוכל.

